

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ramazan Delibaș,
reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Delibaș Ramazan către Inspectoratul General pentru Migrație,
cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului
administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 7 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-749/25
PIGD 2-23009676-01-3ra-21102025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. G. Cazacu
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Bostan, A. Cașcaval

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Ramazan Delibaş, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 19 ianuarie 2023 Delibaş Ramazan s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil (f. d.5-9).

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că prin decizia nr. 6231/22/DAI din 04 noiembrie 2022 a Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil al MAI a fost respinsă cererea de acordare a unei forme de protecție depusă de către Delibaş Ramazan.

3. Reclamantul a susținut că Delibaş Ramazan a afirmat că, s-a născut la XX XXXXX, în reg. XXX, XXX. Este de naționalitate XX și de religie XXXXX.

4. Delibaş Ramazan a solicitat azil în Republica Moldova din motiv că în Turcia, a fost reținut la 10 noiembrie 2009 în casa sa, poliția a efectuat percheziția în casă, când toată familia era acasă.

5. Ulterior familia lui a fost dusă la secție de Poliție fiind judecată ca o organizație în care tatăl este liderul iar, restul sunt membrii.

6. În plus, acesta a precizat că a stat închis ani de zile iar acum vrea să-și construiască o nouă viață. De asemenea, a invocat că nu a deținut nici o armă în casă.

7. În drept, reclamantul a făcut referire la art. 17 alin.(1), art. 42 alin. (2), art. 48 alin.(1) Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, art.3, art. 5, art.6, art. 7, art. 10, art. 17, art. 20, art. 21, art. 3, art. 6, art. 39 alin.(2), art. 189 alin.(1), art. 206 din Codul administrativ.

8. Reclamantul a solicitat anularea deciziei nr. 6231/22/DAI din 4 noiembrie 2022 a Direcției Azil și Integrare a Biroului de migrație și Azil al MAI, obligarea Direcției Azil și Integrare a Biroului de migrație și Azil al MAI să acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 20 decembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Delibaș Ramzan împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, privind anularea deciziei nr. 6231/22/DAI din 04.11.2022, obligarea acordării azilului (72, 92-98).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 26 decembrie 2024, Ramazan Delibaș, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot a declarat apel nemotivat (f.d.88 verso) împotriva hotărârii din 20 decembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, ulterior la 20 ianuarie 2025 a fost depus apel motivat (103-108).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin Decizia din 7 mai 2025, Curtea de Apel Centru a respins apelul declarat de Ramazan Delibaș, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot cu menținerea hotărârii hotărârea din 20 decembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d.149, 150-160).

12. Curtea de Apel Centru verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a constatat că aceasta urmează a fi menținută, ori concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanțele cauzei și normele de drept material au fost aplicate corect.

13. Instanța de apel a reținut că actul administrativ individual – decizia nr. 6231/22DAI din 04 noiembrie 2022 Biroului Migrațiune și Azil, constituie act defavorabil reclamantului, întrucât prin actul respectiv ultimului i-a fost refuzată cererea de azil iar, din analiza actului administrativ contestat, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în obligare conform art.206 Cod administrativ.

14. De asemenea, instanța de apel a menționat că în țara sa de origine – Turcia, în privința reclamantului Delibaș Ramazan a fost emis mandatul de arest din 14 iulie 2020 (dosar nr. 2020/343, Procuratura Republicană Generală Adana), din care rezultă faptul că acesta a fost condamnat la 8 ani și 4 luni de închisoare pentru „jaf cu scopul favorizării grupării criminale”, o infracțiune comisă la 16 noiembrie 2009 în regiunea Adana.

15. Totodată, la 17 martie 2022 Procuratura Republicană Adana a expediat către autoritățile competente din Republica Moldova un demers, în vederea extrădării reclamantului Delibaș Ramazan pentru executarea pedepsei.

16. Instanța de apel a menționat că din conținutul demersului rezultă că reclamantul Delibaș Ramazan este acuzat de cămătărie (împrumuturi cu dobânzi excesive) și amenințări, activități desfășurate împreună cu rudele sale (fratele Ihsan Delibaș, tatăl Adil Ozdil și alții) pentru a obține profituri ilicite.

17. În acest context se mai reține și faptul că reclamantul Delibaș Ramazan a fost anunțat în căutare internațională, fapt ce rezultă din raportul Interpol (dosar XXXXX, valabilă până la 06.11.2025), din care rezultă că acesta a comis infracțiunea de jaf cu scopul favorizării grupării criminale.

18. Completul specializat a evidențiat faptul că Republica Moldova a aderat la Organizația Internațională a Poliției Criminale – Interpol în baza deciziei Adunării Generale a Organizației Internaționale a Poliției Criminale (O.I.P.C.; Interpol) devenind membru al acestei organizații din 28 septembrie 1994.

19. Potrivit art. 3 al Constituției Organizației Internaționale a Poliției Criminale –Interpol, Organizației îi este interzis să întreprindă orice intervenție sau activitate cu caracter politic, militar, religios sau rasial.

20. Colegiul specializat a reținut faptul că Organizația Interpol contracarează și nu dă curs solicitărilor abuzive motivate din punct de vedere politic, religios sau rasial, iar emiterea notificării în acest sens sugerează că acuzațiile sunt considerate legitime.

21. Instanța de apel a specificat că la caz, reieșind din natura acuzațiilor aduse reclamantului Delibaș Ramazan, rezultă cu certitudine că ultimului i se incriminează comiterea unor infracțiuni de o gravitate ridicată – jaful în scopul favorizării grupării criminale și activități de cămătărie și amenințări. Prin urmare, Inspectoratul General pentru Migrațiune întemeiat a concluzionat că aceste infracțiuni sunt clasificate ca fiind de ordin comun și nicidecum nu pot fi catalogate ca fiind politice, iar documentele prin care se solicită extrădarea ultimului, nu denotă asupra faptului că acuzațiile aduse au tangență cu naționalitatea XXX sau religia XXXX a apelantului.

22. Totodată, Colegiul specializat a menționa faptul că, din demersul de extrădare se descrie o activitate de cămătărie desfășurată de reclamant și rudele sale, prin care se ofereau împrumuturi cu dobânzi excesive, iar plata acestora se asigura prin amenințări, activități ce au avut loc în regiunea Adana, iar victimele nu sunt identificate ca aparținând unui grup specific (ex. XXX), ceea ce exclude o motivație etnică sau politică.

23. Cu referire la argumentele apelantului potrivit cărora acuzațiile aduse împotriva sa ar avea o motivație politică, instanța de apel a precizat că nu au fost prezentate probe în acest sens. Totuși, la dosar au fost administrate probe care indică faptul că urmărirea penală împotriva sa a fost declanșată ca urmare a acuzațiilor de comiterea unei infracțiuni comune, fără implicarea unor elemente etnice sau

politice. Faptul că apelantul a fost pus în căutare internațională confirmă elocvent acest aspect și arată că acuzațiile nu au nicio legătură cu naționalitatea XXX sau religia alevită, reflectând, în schimb, activități infracționale organizate, așa cum rezultă din mandatul de arest, notificarea Interpol și demersul de extrădare.

24. Instanța de apel, a reținut cu referire la raportul Centrului „Memoria” nr. 445 din 18 decembrie 2024, prin care reclamantul invocă un risc ridicat de tortură în cazul extrădării, dat fiind faptul că acesta este bazat primordial pe presupusele acte de tortură suferite în detenție între 2009 și 2018, inclusiv lovituri, „falaka”, violență sexuală, detenție în condiții inumane (lipsa apei potabile, supraaglomerare, lipsa luminii naturale) și amenințări psihologice, care au fost invocate nemijlocit de către reclamant și sunt fundamentate pe declarațiile acestuia, fără de a fi coroborate cu alte mijloace de probă care să demonstreze credibilitatea alegațiilor acestuia, precum ar fi documente oficiale emise de autoritățile din statul de origine al reclamantului, rapoarte de expertiză medico-legală, plângeri în vederea denunțării torturii în adresa sa, declarații al martorilor sau apărătorilor săi în acest sens, sau rapoarte ale organizațiilor internaționale.

25. Cu referire la evaluarea medicală al reclamantului, instanța de apel a concluzionat că Delibaş Ramazan, suferă de anumite probleme de sănătate, însă nu există nicio probă, că diagnozele stabilite acestuia sunt o consecință directă al pretinselor acțiuni de tortură, or, o confirmare documentară al cauzării acestor afecțiuni de către autoritățile turce nu există.

26. Astfel, Colegiul a constatat că în acest sens lipsește legătura cauzală, nefiind confirmat că acesta a fost supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului din partea autorităților Turciei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

27. La 16 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Delibaş Ramazan, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, invocând art. 432 alin.(1) lit. a), e) din Codul de procedură civilă, art. 248 alin.(1) din Codul administrativ. Prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și instanței de fond, pronunțarea unei hotărâri prin care să fie admisă acțiunea formulată de către Delibaş Ramazan (f.d.163-167).

28. La 21 octombrie 2025 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Biroului Migrației și azil, Direcția Azil și Integrare copia recursului depus de Delibaş Ramazan.

29. Prin referință depusă la 30 octombrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, reprezentat de Igor Armanu a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea actului administrativ.

ARGUMENTELE RECURSULUI

30. În motivarea recursului recurentul a reiterat argumentele din cererea de apel. Suplimentar a invocat aprecierea vădit nerezonabilă a probelor de către instanța de fond și instanța de apel.

31. În opinia recurentului instanța de apel nu a dat apreciere probelor emise de autoritățile turce prin care recurentul a fost maltratat în detenție.

32. De asemenea, invocă că fost supus unei violente sexuale pentru a nu-și susține plângere pe marginea actelor de tortură, aspect care a și dus la retragerea plângerii.

33. În opinia recurentului, o altă dovadă de aprecierea vădit nerezonabilă a probelor constituie critica Curții de Apel Centru a raportului preliminar de evaluare/constatare în baza fișei medicale nr. 445 cu nr. 11 din 18 decembrie 2024 emis de Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria” or, instanța de apel a constatat că nu a fost prezentate mijloace de probă care să demonstreze credibilitatea alegațiilor acestuia, precum ar fi documente oficiale emise de autoritățile statului de origine al reclamantului.

34. Recurentul Delibaş Ramazan susține că examinarea formală realizată de către Judecătoria Chișinău, sediul Centru și Curtea de Apel Centru este o încălcare directă a art.6§1 CEDO.

35. Consideră recurentul că interpretarea efectuată de către instanța de apel este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție făcând referire la cauza 3ra-1063/21.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

36. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

39. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului Veaceslav Ropot la data de 13 august 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f. d. 161).

41. Astfel, cererea de recurs depusă de Delibaș Ramazan, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot la data de 16 octombrie 2025, a fost depus în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Delibaș Ramazan, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

47. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

49. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

50. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate.

52. Cu referire la argumentul recurentului privind interpretarea legii în hotărârea contestată, pretins a fi contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, Completul de judecată reține că speța invocată de către parte nu prezintă un grad suficient de similitudine sub aspectul circumstanțelor de fapt și al cadrului juridic aplicabil. În consecință, aceasta nu este analogică și pertinentă, respectiv, nu poate fi invocată ca temei pentru susținerea criticilor formulate.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

54. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Delibaș Ramazan, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni